

още да питатъ, защо Богъ е създалъ свѣта по този начинъ. Ако продължаватъ още да задаватъ този въпросъ, свѣтътъ не само че нѣма да се оправи, но още повече ще се влоши. Като говоримъ за свѣта, ние имаме предъ видъ човѣшкия свѣтъ. Не трѣбва да се задава въпросъ, защо Богъ е създалъ свѣта така, а не по другъ начинъ, но всѣки самъ трѣбва да се запита: Живѣя ли въ съгласие съ Божиите закони и съ законите на разумната природа? Ако е искренъ въ себе си, човѣкъ ще види, че между него и разумната природа сѫществува известна дисхармония. Следъ това той трѣбва да търси причината на тази дисхармония. Като се вглежда въ своите прояви, човѣкъ забелязва, че въ него има желание да живѣе добре, да бѫде щастливъ, да не страда. Добро е това желание, но сѫщевременно той трѣбва да обръща внимание и на другитѣ хора, живѣятъ ли и тѣ добре, щастливи ли сѫ и т. н. Следователно, докато мисли само за себе си, човѣкъ е пусналъ злото въ своя животъ. Егоизъмътъ е начало на злото. Значи, доброто включва цѣлия животъ въ себе си, а злото — само частъ отъ живота. Кой вълкъ не би обиколилъ 20 кошари въ една нощъ, за да хване поне една овца, съ която да нахрани своите малки? Коя птичка не би убила десетки червейчета, за да нахрани малките си? Кой баща и коя майка не биха унищожили килограми жито, плодове и зеленчуци, за да изхранятъ децата си? Добре е на вълка, когато улови една овца, но на овцата не е добре. Добре е на птичките, когато майка имъ носи червейчета на малките си, но на червейчетата не е добре. Следователно, стремете се къмъ онова добро, което има предъ видъ живота на всички сѫщества.

И тѣй, когато хората виждатъ само едната страна на нѣщата, едни казватъ, че свѣтътъ е добре и разумно създаденъ; други казватъ, че не е добре създаденъ — зависи, какви сѫ разбиранятията на хората. Единъ проповѣдникъ казвалъ на децата си: Деца, вижте, колко разумно е създалъ Богъ свѣта. Достатъчно е да видите дѣлгия клюнъ и дѣлгите крака на щѣркела, за да разбѣрете, защо му сѫ дадени тѣ. Богъ ималъ предъ видъ, че ще яде жаби, затова му трѣбва дѣлгъ клюнъ и дѣлги крака. — Татко, добъръ е свѣтътъ за щѣркела, но не и за жабите. — Прави сѫ децата. До-